

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 042816 22 U
Sarajevo, 13.02.2024. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja JP „PUTEVI BRČKO“ d.o.o. Brčko ulica Bosne Srebrne broj 29., kojeg zastupa punomoćnik Milan Matić, advokat iz Bijeljine ulica Miloša Crnjanskog broj 1/I, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-505-7/22 od 30.03.2022. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 13.02.2024. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se osporeno rješenje broj: JN2-01-07-1-505-7/22 od 30.03.2022. godine i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 977,50 KM, u roku od 15 dana računajući od dana prijema presude.

Odbija se zahtjev zainteresovanog lica Advokatsko društvo „Ibrahimović & Co“ d.o.o. Brčko za naknadom troškova spora u iznosu od 842,40 KM.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog broj: kao u uvodu presude, usvojena je žalba ponuđača Advokatsko društvo „Ibrahimović & Co“ d.o.o. Brčko izjavljena na Godišnje obavještenje o dodjeli ugovora za neprioritetne usluge, broj: 947-0-2-4-7-13/22 od 11.01.2022. godine, u postupku javne nabavke usluga iz Aneksa II dio B Zakona o javnim nabavkama: nabavka ostalih advokatskih (pravnih) usluga, ugovornog organa JP „PUTEVI BRČKO“ d.o.o. Brčko i konstatovano je da će se povrat sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka izvršiti na osnovu posebnog rješenja tuženog.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu zbog povrede pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog

prava. U obrazloženju tužbe navodi da se pobijano rješenje iscrpljuje u obrazloženju da je žalba osnovana jer je tužitelj morao donijeti akt kojim bi se vršila ocjena ponuđača iz kojeg će proisteći zaključenje ugovora, odnosno postupati transparentnije, nego je postupao. Ukazuje da je osporenim aktom tuženi povrijedio odredbe člana 227. i 230. Zakona o upravnom postupku (u daljem tekstu ZUP-a), kojim su definisana prava tuženog u postupku rješavanja po žalbi. Ističe da je tuženi utvrdio nepravilnosti u radu tužitelja, kao prvostepenog organa, koje su za posljedicu imale usvajanje žalbe, ali u obrazloženju osporenog akta ne postoji bilo kakva instrukcija ili nalog tužitelju na koji način da postupi u eventualno ponovljenom postupku, pa je osporeno rješenje nedorečeno i izreka nejasna, odnosno suprotna odredbi člana 199. stav 1. i 4. ZUP-a. Navodi da je doveden u situaciju da ne zna koji mu je akt poništen i kako da provede osporeno rješenje. Nadalje citira odredbe člana 227. stav 3. i člana 230. stav 2. ZUP-a i ističe da tuženi nije donio rješenje u skladu sa citiranim odredbama, jer je žalbu usvojio, a pobijani akt nije poništio, te u obrazloženju nije dao bilo kakve upute u kom pogledu tužitelj treba upotpuniti postupak, odnosno da li treba ponoviti postupak, pa je pobijanim aktom izvršena povreda odredbi člana 199. stav 1., člana 227. stav 3. i člana 230. stav 2. ZUP-a, a u vezi sa odredbom člana 11. stav 1. tačka 1. i 3. ZUS-a. Navodi da je predmet žalbe bilo Godišnje obavještenje od 11.01.2022. godine, a o zakonitosti ovog akta se nije odlučivalo u osporenom rješenju, pa je isto obuhvaćeno i povredama odredbi člana 114. i 193. stav 1. ZUP-a. Ukazuje da ni žalba nije osnovana, jer tuženi nije pravilno primjenio odredbe Pravilnika o postupku dodjele ugovora o uslugama iz Aneksa II dio B Zakona o javnim nabavkama. Ističe da je prilikom provođenja postupak postupao u skladu sa odredbama člana 7. stav 3. citiranog pravilnika, koji ne podrazumijeva pripremu tenderske dokumentacije, već samo poziva, a predmet nabavke nije bio podijeljen na lotove. Navodi da nije sporno da je preuzeo sve radnje u skladu sa pravilnikom i javnim pozivom, ali je sporno zašto tužitelj nije donio poseban akt kojim bi se vršila ocjena ponuđača iz koje će proisteći zaključenje ugovora, pa je ovo bio odlučujući razlog za usvajanje žalbe. Citira odredbu člana 10. stav 1. navedenog pravilnika i ukazuje da je njime propisana mogućnost ugovornom organu da donese odluku o izboru, ali ne i obaveza. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH i zainteresirana lice Advokatsko društvo „Ibrahimović & Co“ d.o.o. Brčko su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je ugovorni organ JP „PUTEVI BRČKO“ d.o.o. Brčko dana 22.01.2021. godine objavio Javni poziv za dostavljanje ponuda u postupku dodjele ugovora iz Aneksa II dio B za ostale advokatske (pravne) usluge, broj predmeta: 01-764/21, broj akta: 04-AKK-003/21, te je dana 11.01.2022. godine na portalu javnih nabavki objavljeno Godišnje obavještenje o dodjeli ugovora za neprioritetne usluge, broj: 947-0-2-4-7-13/22. Ponuđač Advokatsko društvo „Ibrahimović & Co“ d.o.o. Brčko je izjavio žalbu protiv navedenog obavještenja, koju je tuženi osporenim rješenjem usvojio, te usvojio zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Po ocjeni ovog vijeća, zakonitost osporene odluka dovedena je u pitanje prigovorima iz tužbe.

Prije svega vijeće, shodno i navodima odgovora na tužbu zainteresovanog lica ističe da nije sporno da se upravni postupka odnosno upravni spor vodi protiv upravnog akta. Naime odredbom člana 8. stav 1. Zakona o upravni sporovima propisano je da upravni spor može se voditi samo protiv konačnog upravnog akta i konačnog akta Komisije za imovinske zahtjeve raseljenih lica i izbjeglica. Stoga da bi se jedan akt mogao smatrati upravni aktom protiv kojega se može voditi upravni postupak ili spor, isti mora imati karakter pravnog akta, da bude pojedinačan ili opšti te konkretan, da bude autoritativan, da proizvodi pravne posljedice, da je donesen u kakvoj upravnoj stvari i da je konačan u upravnom postupku. U konkretno slučaju u upravnom postupku tuženi je shodno žalbi zainteresovanog lica odlučivao dispozitivom osporenoga rješenje protiv obavještenja o dodjeli ugovora za neprioritetne usluge broj: 947-0-2-4-7-13/22 od 11.01.2022. godine, koje po ocjeni vijeća nema karakter upravnog akta jer isto ne proizvodi pravne posljedice. Istim se samo obavještava o dodjeli ugovora od strane tužitelja za predmetne usluge i njime ništa nije riješeno u nekoj upravnoj stvari.

Nadalje Vijeće napominje da je odredbom člana 104. stav 1. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“ broj 39/14) propisano, URŽ u postupku pravne zaštite postupa u granicama zahtjeva iz žalbe, a po službenoj dužnosti u odnosu na povrede opisane u članu 103. stav 1. ovog zakona. Iz činjeničnog opisa žalbe Advokatsko društvo „Ibrahimović & Co“ d.o.o. Brčko ,kako je to naprijed navedeno, a u smislu člana 105. tačka f) Zakona o javnim nabavkama, vidljivo je da žalilac osporava i podnosi žalbu na godišnje obavještenje o dodjeli ugovora za neprioritetne usluge broj: 947-0-2-4-7-13/22 od 11.01.2022. godine, ukazuje zašto smatra da je isto nezakonita, te zahtjeva da se poništi i svi ugovor/fakture zaključeni Izdati po osnovu Javnog poziva... Stoga očigledno je da je zahtjev bio usmjeren na poništenje ugovora, dok je dispozitivom osporenog rješenja usvojena je žalba ponuđača Advokatsko društvo „Ibrahimović & Co“ d.o.o. Brčko izjavljena protiv Godišnjeg obavještenja o dodjeli ugovora za neprioritetne usluge, broj: 947-0-2-4-7-13/22 od 11.01.2022. godine.

Nadalje odredbom člana 111. stav 1. Zakona o javnim nabavkama propisano je da u postupku pravne zaštite URŽ (ovdje tuženi) može: a) obustaviti postupak povodom žalbe zbog odustanka od žalbe; b) odbaciti žalbu zaključkom zbog nenadležnosti, nedopuštenosti, neurednosti, nepravovremenosti i zbog toga što je uložena od osobe koja nema aktivnu legitimaciju; c) odbiti žalbu zbog neosnovanosti; d) poništiti odluku, postupak ili radnju u dijelu u kojemu je povrijeđen zakon ili podzakonski akti; e) odlučiti o zahtjevu ugovornog tijela za nastavak postupka javne nabavke; f) poništiti ugovor o javnoj nabavi ili okvirni sporazum u okolnostima iz stava 2. ovoga člana.

Ovo nadalje znači da ukoliko je tuženi smatrao da je žalbu potrebno usvojiti, tada je morao donjeti odluku na osnovu odredbe člana 111. Zakona o javnim nabavkama, a u granicama zahtjeva iz žalbe kojom se tražilo poništenje ugovora o javnoj nabavci, koji se ugovori taksativno i navode u predmetno obavještenju. Naime tuženi u osporenom rješenju ukazuje da je nesporno ugovorni organ (ovdje tužitelj)

zavisno od svojih potreba za advokatskim uslugama, zaključio ugovore u periodu u kojem je imao potrebu za advokatskim uslugama...

Također vijeće napominje da je odredbom člana 199. stav 1. ZUP-a („Službeni glasnik BiH“, broj 29/02 do 53/16) propisano da se dispozitivom rješava o predmetu postupka u cijelosti i o svim zahtjevima stranaka o kojima u toku postupka nije posebno riješeno, te da je dispozitiv obavezujući dio rješenja kako za stranke to i za sam organ koji je donio rješenje, a da je obrazloženje samo objašnjenje dispozitiva koje sadrži razloge za donošenje odluke kao u dispozitivu, to ovo sudsko vijeće ne može ispitati pravilnost i zakonitost osporenog rješenja. Ovo iz razloga što iz podataka u spisu i dispozitiva rješenja godine proizlazi da je tuženi dispozitivom osporenog rješenja usvojio žalbu ponuđača ponuđača Advokatsko društvo „Ibrahimović & Co“ d.o.o. Brčko izjavljenu protiv Godišnjeg obavještenja o dodjeli ugovora za neprioritetne usluge, koje nije upravni akt, a da ugovori o javnim nabavkama čije je poništenje traženo, o istom nije ni odlučivao.

Imajući u vidu navedeno, ovo sudsko vijeće zaključuje da tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH u postupku, nije postupio u skladu sa relevantnim odredbama Zakona o javnim nabavkama, odnosno, u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku, a posebno imajući u vidu član 9., u vezi sa članom 13. citiranog zakona, prema kojem se u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari, i u tom cilju moraju se potpuno i pravilno utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja.

Odlučujući u zahtjevu tužitelja za naknadu troškova postupka ovaj Sud je našao da tužitelju pripada pravo naknadu troškova ovog spora, a koji se sastoje od naknade za sastav tužbe i od naknade za zastupanje tužitelja, uz troškove PDV-a. Stoga, tužitelju pripada pravo na naknadu troškova koje je imao u ovom upravnom sporu, jer je njegova tužba uvažena i osporeno rješenje poništeno. Troškovi spora se sastoje od naknade za taksu na tužbu u iznosu od 100,00 KM, koja je određena u skladu sa članom 6. u vezi sa članom 22. Tarifa broj 3. tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 39/03). Nadalje troškove sastava tužbe po punomoćniku iz reda advokata, primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Republike Srpske („Službeni glasnik RS“, broj: 68/05). Dosuđeni troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 600,00 KM, troškove paušala u iznosu od 150,00 KM i naknade na ime PDV-a od 17%, u iznosu od 127,50 KM, uzimajući u obzir da je punomoćnik tužitelja dostavio dokaz da je obveznik PDV-a tako da isti iznose 877,50 KM. Odluku o troškovima postupka Sud je donio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, uvažavajući zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u ukupnom iznosu od 977,50 KM.

U pogledu zahtjeva zainteresovanog lica Advokatsko društvo „Ibrahimović & Co“ d.o.o. Brčko za naknadom troškova spora na ime sastava dogovor na tužbu, iz razloga što je tužba osnovana, to je zahtjev istog odbijen.

U ponovnom postupku tuženi će postupiti po primjedbama vijeća sadržanih u ovoj presudi i nakon pravilnog i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja donijeti odgovarajuću odluku, pravilnom primjenom Zakona o javnim nabavkama, te pravilnom supsidijarnom primjenom relevantnih odredbi Zakona o upravnom postupku.

Na osnovu izloženog vijeće je primjenom odredbi člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2., te članom 35. stav 1. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

